

To arbejdsmænd ved en jordskuffe, der godt kunne være et effektivt redskab, trukket af en petroleumsmotor med et wirespil, men her var jorden for ujævn.

skulle bruges. Der blev lavet mange læs, da det drejede sig om flere kilometer, der skulle lægges ud.

Skråningerne blev også beplantet med buske - for eksempel rosenbuske, kvæder og mange andre. Det var nok nærmest for at holde på jorden. Den havde lyst til at flyde ud i perioder med store regnskyl.

PRIVATE FORSTYRRELSE

Vejstrækningen igennem Dyndalen var den absolut mest besværlige. Videre mod Tejn gik det anderledes let og hurtigt. Her var ikke nær så meget jord, der skulle flyttes, og de vandløb, som skulle føres under vejen ud til havet, kunne tildels klares med store betonrør; det var Møllebækken, Ællingebækken og Blåkildebæk.

Men stadig var der nogle folk, som følte, at der blev frataget dem noget fredfyldt ved at der blev lagt en stor bred vej igennem deres naturområde. Der var et problem med et gammelt, flot stengærde - et godt stykke inde skulle det vige for vejen, men man havde lovet at stable det lige så flot op igen, efter at vejen var lavet, og det blev det også, for det var blevet fotograferet meter for meter, så det kunne se nøjagtig ud som før.

Der var også et par små bådehavne, som vejen kom nær på. Selve opslæbningsstedet blev taget med til vejen. I stedet blev der lavet opslæbningssted på vejskråningen endda med støbt bund.

Ved Troldskoven har der også været en gammel gravplads, og to mænd,

Jørgen Marker og Lorentz Bech, fandt ud af, at der var mange gravsten med indskrifter i de gamle stengærder rundt om skoven. De gik så i gang - på eget initiativ - med at få dem samlet sammen til et sted i skoven, og der fik de dem sat pænt op, sådan som de står den dag i dag. Det var en god ting.

Den gamle vej, som gik fra Tejn forbi Stammershalle gennem Bådstad og op ad vejen forbi Dyndalegård, blev anlagt i 1908. Det var kun en ensporet vej med nogle vigespor, hvor trafikken kunne komme uden om hinanden - man måtte i høj grad tage hensyn til den modkørende trafik, som jo i de fleste tilfælde var hestekøretøjer, men biler var der jo kommet en del af sidst i trediverne. Der kom også flere og flere turistbusser. De var jo brede og ikke nemme at komme om ved. Mange heste var bange for at møde disse »uhyrer«, som oftest også havde glade og støjende mennesker som passagerer, men de var jo på »udflugt«. Det var deres dag, men det var uvant.

MERE JORD

Vejstrækningen fra Helligdommen til Røbro blev lavet i 1938, samtidig med at Rø-Klemenskervejen blev udbygget. Nu blev den lagt om bag de gamle

Der blev hentet jord i skoven til opbygningen af vejdamningen over åen. Vognene blev trukket op og fyldt med jord, hvorefter de selv kunne løbe ned til vejbyggeriet.